

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr.
Negyed évre 1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Vasárnap

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Még sem engedünk!

Az erdészeti altiszti személyzet életében mozgalmas volt az elmúlt két esztendő; ekkor adta tudtul először a nagy világnak, hogy ő is él, mozog, kötelességeket teljesít s miután mind ezeket cselekszi, jogokat is kíván magának szerezni,

Megindult a mozgalom a kincstári erdészeti altisztek helyzetények javítására s az érdekeltek mint egy ember sorakoztak a fölemelt zászló köré s bár a dolog nehézsége miatt, mely különösen az altiszti személyzet szétszórtsága miatt a szükséges adatok gyűjtésében rejlett, a mozgalom késedelmet szenvedett, még is már maga annak híre fölébresztette az irányadó körök figyelmét s az erdőőrök sanya-

ru állapotára irányította s nem lehet letagadni, hogy ennek a mozgalomnak köszönhetjük a III. és IV. osztályu erdőőrök fizetésének mult évben bekövetkezett javítását.

Ez a mozgalom azonban csak a kincstári személyzetet érintette s másokra ki nem terjedt s ezt a hiányt volt hivatva pótolni ama másik, melynek czélja volt egy országos erdészeti altiszti segély egyletnek a létesítése.

Az eszme merész volt, talán sokkal merészebb, mintsem sokan gondolnák s keresztülvitele sok nehézségbe ütközik.

A hatóságok ujabb időben minden mozgalmat, melyet a nép szegényebb rétege indít, ferde szemmel néz, mert a mindinkább terjedő szocialismus a hitelt erősen aláásta. Pedig hát

TÁRCZA.

Humor az erdőben.

Írta: Zichy Miklós.

(A „Fővárosi lapok“-ból.)

Mulatságosan babonásak vagyunk mi, kik fegyvert forgatunk és csetlünk-botlunk határainkban a vad után valamennyien.

Lemorzsolt életem legszebb és legkellemesebben eltöltött órái közé sorozom azokat, melyeket vig vadászczimborák társaságában tölthettem el. Végtelenül érdekelt a hajmeresztő vadászlatság, de ennél talán még inkább a nyíltan bevallott, vagy csak suttyomban nyilvánuló babona.

Minden ember „von Haus aus“ babonás, mert a babonát a jólelkű (nem akartam: ostobát írni) dadák az emberiségbe még kisdéd korában beoltják. A gyermek fantáziája féktelenül csapong s a hátborzongató történetek kiirthatlanul fészket vernek.

Hogy a fiatalság feltétlenül hisz a vasorru bába s minden más rendű és rangu, csendesesen avagy zörgösen megjelenő szellemekben és azok jóslataiban, ezt még csak értem: de hogy azokban a halandókban, kik leélt évtizedekre tekinthetnek vissza, mint tudott a babonabani hit úgy meggyökerezni, hogy azt valónak veszik, — ez egy olyan lélektani rejtély, melyet megfejtteni bajos dolog lenne.

Minden vadász, még mielőtt kimozdulna a házból, már javában babonáskodik.

*

... Sándor bátyámnál voltam s vadászatra kísértünk.

Az öreg ur maga készítette a történeteket, azt állítván, hogy ha már pufogat, úgy tudnia is kell, mit ereget a szaladó vagy futó vad után. Éppen ilyen véleménye volt a szivarok felől is. A legdrágább havanna szivarban is lehet kőcsmadzag — de tessék az ő jól megvágott, szitált miki pipadohányában valami kivetni valót találni!

nem akarunk mi sem társadalmi, sem pedig más rendet fölforgatni, hanem akarunk önmagunkból, magunk magunkon segíteni ott, hol idegen segítséget hiába várunk s érvényre akarjuk juttatni azt az elvet, hogy: „segíts magadon s az Isten is megsegít“.

Czélunkat a mult év folyamán még nem sikerült elérnünk s talán vannak olyanok is, kik azt hiszik, hogy immár az egész dolog elpihent, nem törődik azzal senki, nem is lesz abból semmi. Nos, az illetőknek nincs igazuk. „A leányzó nem halt meg, csak aluszik“, mondta volt az Üdvözítő a fölélesztendő holt leánykára; a mi mozgalmunk még csak nem is aluszik, hanem csak erőt gyűjt a további fokozott munkálkodásra, mely hogy eredményre fog már a legközelebb vezetni, abban nem kételkedünk, de kételkednünk nem is szabad.

Az eddigi eredménytelenségnek is csak az volt az oka, hogy a rengeteg teendőt egyetlen egy gyarló embernek, minden segítség nélkül, teljesen magára hagyva s az élet viszontagságaival küzdve kellett végeznie s hogy már eddig is végkép ki nem merült, egyedül a szent ügy iránt érzett lelkesedés által fokozódó erejének köszönheti; legfőleg egy pár haszontalan évet vesztett életéből, de mit ott egy pár év hol az egész élet egy közös czél szolgálatának lett szentelve?

A tamáskodók, kételkedők, vagy éppen az áskálódók és ellenkezők bizon sokkalta jobb dolgot cselekednének, ha ott, hol tehetik, segítő kezet nyujtanának czéljaink eléréséhez!

Minket az eddigi sikertelenségek el nem bántortalanítanak, reményeinket le nem lohasztják, akaratainkat meg nem törik, sőt inkább buzdítanak nagyobb erő, nagyobb igyekezet kifejtésére s az akadályok akaraterőnk csak növelik, valamint hogy a tengeren is ott a legnagyobb hullámverés, hol a habok zajlása erős köszirtek által van akadályozva.

A gyöngé nádszál még a susogó lágy szellő fuvallata előtt is meghajol, de az óriás százados cser daczos homlokkal néz farkas szemet a reá zuduló fürgeteggel.

A régi, elmúlt év sikertelenségei megmutatták az őket okozott hibákat s megmutatták az utat ezeknek a helyrehozására; az új év tettersően, szilárd elhatározásban talált s keblünket új reményekkel telve.

A harczosok száma — daczára egyes elpártoltaknak — folyton növekszik s ha Isten is úgy akarja, nem sokára olyan tömeggé nő ki magát, mely a mozgását gátló minden akadályt elsöpör s meg nem áll addig, míg célját el nem éri.

Hogy az eszmék, melyekért küzdünk, tiszták és mocsoktalanok, hogy czélunktól távol

Elvégezve a portöltést, a sörétre került a sor; — a mérték félrecsuszik s néhány szem sörét az asztalra gurul s onnan a padlóra.

Sándor bátyám felkel, végig néz a padlón s felfedezve a söréteket, azokat kezdi felszedni, mely munkában én is térdem kuszva segédkeztem.

Kérdésemre, hogy tulajdonképpen miért is mászkáltatott meg, nagy komolyan így felelt:

— Édes öcsém, hátha éppen ez a néhány szem sörét trafálja el a vadat!

A kész történeteket természetesen a tarisznyába kell tenni s ha ilyenkor egy-kettő kicsuszott a markából s a földre esett, úgy azokat el nem vitte volna, mert: „Ezek itthon akartak maradni, tehát kár is volna őket kivinni!“

Végre felcizhelődtünk s kimegyünk a verandára. Itt élénk siet az öreg urnak a fővárosból nyaralni jött huga s hamiskás mosolylyal szerencsét kíván.

Sándor bátyám ránczba szedi homlokát s arca úgy elkomorul, mintha kedvencz hátafővel fordulását jelentették volna.

— Hugom, szólt végre mély, dörmögő hangon, tanuld meg, hogy vadászembernek szerencsét kívánni nem illik. Öcsém, ha nem ígérem, hogy kimegyünk a határba, úgy otthon maradok. Forgasd meg kalapodat a fejed fölött háromszor; az használ az ilyen bolond jókívánság ellen!

Mit volt mit tennem, mint hogy megtánczoltassam a kalapomat a jókedvű, hamis kis leány nagy örömeire.

Nem löttünk mi semmit a határban. Az öreg ur dühösen emlegetett valamilyen hosszú haját, — pedig hát csak melléje lődöttünk a vadaknak.

*

... Legkedvesebb vadászczimboraim közé tartozik a k—i plébános. Szenvedélyes vadász, kitűnő lövő s éppen úgy babonás, mint bárki más. A legjobb az, hogy nem veszi észre, mint ad ő másoknál babonáskodásra okot. A kik ösmerik, nagy örömmel üdvözlrik a gyűlhelyén, hanem az idegen vadásztárs oly dühös pillantásokkal nézi végig az övig papi, azon alul korrekt vadászklepetusba bujtatott alakot, hogy rendesen féltem

áll mások javainak vagy jogainak a háborgatása, azzal minden józanul gondolkodó ember tisztában van. Szándékaink olyan tiszták, mint a hegyi patak kristály tisztaságu vize, melyen keresztül még a legkisebb iszap szemecskét is megláthatunk. Mindezek dacára azt kellett eddig sajnos tapasztalnunk, hogy bármely irányban indítottunk is mozgalmat, azzal előjáróink nagy része nem csak hogy nem rokonszenvezett, de — tisztelet a kivételeknek — még ellenséges indulattal is viseltetett iránta. Ez az, a min első sorban segítenünk kell.

Első és legfőbb teendőnk legyen föllebbvalóinknak a fölvilágosítása czéljaink és szándékaink felől; mondjuk el nekik őszintén és nyíltan, hogy mit akarunk; igyekezzünk őket czéljainknak megnyerni, jó indulatukat kiélemleni. Ezt annál könnyebben megtehetjük, mert a mi munkálkodásunk nem titkos akna munka, hanem becsüleles cselekvés, mely nem szorult sötétségre s melynek a világosság nem árt, hanem csak hasznára lehet.

Ha ez a vállalkozásunk sikerül, már félig megnyertük a csatát, melyet megvívni akarunk. Pedig a dolog nem olyan nehéz, mint a milyennek vélnők. Minden emberben meg van a hajlandóság a jó cselekedetre s néha csak azért nem nyilvánul benne, mert nincs, a ki azt fölébressze és tettekre serkentse.

Ne tegyük tétlenül keresztbe kezeinket s ne várjuk, míg a sült galamb szájunkba röpül, hanem fogjunk valamenyen serényen a munkához; a legcsekélyebbnek látszó erő is sokat segíthet, ha másokkal párosul.

Jelszavunk legyen, hogy bármily akadályok gördülnek is elénk, bármily nehézségekkel is kellend megküzdenünk, nem adjuk föl gyáván a harczot, hanem azt végig küzdjük, míg vagy győzünk, vagy pedig a lehetetlenséggel szemben összeroskadunk.

De hát lehetetlenség nincs a nap alatt s legyen a küzdelem bár mi nehéz, vegye az igénybe összes erőnket: mi még sem engedünk!

LEVELEZÉS.

I.

Nagy-Zsám, 1897, január 2.

Tekintetes szerkesztő ur!

A mult évi lelövési kimutatásomat oly kérelem van szerencsém beküldeni, hogy annak lapunkban helyet adni, tekintetes szerkesztő ur sziveskedjék. A mint a kimutatásból* kivehető, 1896 január 1-től február 15-ig lőttem: 4 rókát, 7 borzot, 4 vadmacskát, 27 nyulat, 2 vadruccát 13 sasfélét és 19 varjút; ugyanazon év augusztus hó 15-től december hó 31-ig eljetttem: 4 rókát, 7 borzot, 1 vadmacskát, 62 nyulat, 3 vadruccát, 1 erdei szalonkát, 3 sárszalont, 62 vad-

* A táblázat lapunk alakja miatt nem volt olyan alakban közölhető. A szerkesztőség.

a skandalumtól. Mert hát a pap nem hoz szerencsét a vadászatban, a tengeren pedig biztosan rossz időt.

De ha a vadászat végén a teríték fele az én jó plebánosomé volt, úgy felhangzott az éljen és kiki jókedvűen emlegette papi mivoltját, dacára annak, hogy a pap tán rosszabb a vénasszonynál!

*

— Ad vocem: vén asszony!

Elcsaltak a lullai rezulába, mely arról hirt, hogy van benne őz igen sok, de egyetlen allée sem. Így nehéz vala abban eligazodni.

A vadászatot rendező járásbirónk a rengeteg sűrű egy tisztán állított fel, ráfogva a helyre, hogy ez a legjobb, mert itt a váltó! A hajtás végeztével pedig tartsak a fel-felhalatszó kürtző után. Auch gut!

Olyan állásra, melyet nekem feltétlenül jónak ajánlanak, rendesen rászoktam gyujtani s egyéb mulatságom nem lévén, gönyörködöm a természetben.

Egy hatalmas hársfa bokor árnyékában lehevertem s rágyujtottam. Fejemet karjaimra fektetve pőfékeltem

nagy füsfelegeket az absolut tiszta levegő elrontása kedvéért s érdeklődéssel néztem az ide oda surranó fecskék játékát.

Kürtző hallszik, jeléül annak, hogy a hajtást megkezdtek. Megbecsültem annyiból, hogy felhuztam fegyverem ravaszát. Alig teszem le a fegyvert, midőn gyenge neszt veszek észre, szétnyíló ágak surlódását.

Az ördög nem alszik! gondolom s talpra állok. Feszült figyelemmel tekintek a bokrok közé. Az ágak szétnyílnak s kilép a tisztásra a legpatentebb, epretszedő vén asszony!

Jobb kezében görcsös bot, baljában egy fazék.

— Tyűh az áldóját! fakadtam én ki.

— Jézus segély! echózott az anyóka.

— Jöjjön csak ide, — szoltam a legbarátságosabb hangon. Hogy adja az epret fazékkal együtt?

— Három hatos.

— No nézze itt a pénz, hanem most csak erre egyenesen loholjon ki a hajtásból, mert itt ágyukkal is lődöznek s kár volna ha baja esnék. Megértett engem édes lelkem galambom?!

galambot, 41 sasfélét és 33 varjut, összesen tehát az év lefolyása alatt 278 darab különféle vadat lőttem, ide nem számítva a seregélyeket és verebeket.

Az összes vadat méltóságos báró Baicz Milos ur nagyszámi uradalmi vadászterületén lőttem, mely uradalom 3749 kat. hold szántóföldből és 220 kat. hold sarj- és közép erdőből áll. Ezen a területen szoktam vadászgatni mikor kiadják a parancsot, hogy hány nyúl kell a konyhára, ezen kívül azonban a saját szükségletemre is löhetek. Lődíjat vem kapok ugyan, de a róka bőréből, melyek engem illetnek, mégis kapok annyit, a mennyi a töltnyekre elégséges, így 1894 évben 25 darab rókabőrt adtam el egyszerre Verseczen. Az új honpolgárok csak úgy törték magukat, mikor meglátták a sok szép bőrt kocsimon s így módomban volt azokat árverés alá bocsátani, minek az lett a következménye, hogy darabja egyre-másra 2 forintjával kelt el.

Az őszi tűzifa vágásomat szerencsésen befejeztem s alig várom, hogy egy kis fagy legyen s a kiszárlást megkezdhesem, nehogy úgy járjak, mint egy szomszédos kollegám, kinek még harmadéves ölfája is a vágásban hever. Az illető nagyon szeszélyes ember s e miatt nem kap munkásokat. Képzeltető, hogy 3000 méternyi fájában mennyi kár lesz. Szomszédom e mellett még vadásznak is olyan híres, hogy 1000 holdas erdejében eddig még csak egy vadgalambot — fogott és nem lőtt, mert hát valaki már előbb megszárnazta; no de lőtt e helyett egy gyönyörű duplázással egy — nyúl-bőrt, melyet szépen kitömve oda csempésztem a háza közelébe.

Ha meg nem haragszik szerkesztő ur, legközelebb ismét megmutatom egy tapsifülesnek az utat Szászsebes felé. (Isten ments! olyan az epém mint a galambé s ritkán szoktam haragudni. Legföllebb a nyulra leszek

Dühöm szertelen volt. De hát vigasztaltam magamat azzal, hogy öreg asszonynak is kell lenni a természet törvényei szerint, bár igazság szerint lehetett volna fiatal is. Mig így zsörtölődöm a sorssal, a tisztas tulsó oldalán megreppen a bokor s abból kilép egy olyan kapitális őzbak, minőt még nem láttam. A vad megállt, hátraneszelt, — egy percz múlva már néhai volt!

Agancsgyűjteményem legszebb példánya ennek a koponyáját diszította.

*

— Van olyan nap, melyen Szt. Hubertus úgy pártfogása alá veszi a vadászt, hogy az maga is elsodálkozik a nagy szerencse felett, tűnődik az okán s váltig állitgatja, hogy nem érti.

A vénebb vadásztársak ironikus mosoly kíséretével adják meg a véleményüket:

— No komám, maga is fogott valamit!

Hogy mit, azt én már meg nem irom.

dühös, ha az erdélyi hegyek között utat téveszt. Szerk.)
Adj isten minden jót mindnyájunknak!

Igaz hive
Géczy Kálmán.
urad. erdőőr.

II.

Zernest, 1896, december 30.

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó év és hó 26-án az országos erdészeti al-tiszti egyesület javára egy társas estélyt rendeztem, melyet azonban csak úgy tudtam létesíteni, hogy ada-kozássra hívtam föl a közönséget s egy gyűjtő ivet köröztem. Így azután sikerült nemcsak az estély megtartása, hanem még a létesítendő egyesület javára is begyűlt 5 frt 37 kr. mint a költségek levonása után megmaradt tisztajövedelem, melyet ime gyümölcsöző elhelyezés végett a szerkesztőséghez betérjesztek. (Elhelyezzük a takarékpénztárba. Szerk.) — Ennek az örvendetes eseménynek van azonban elszomorító része is és ez az, hogy azok tartották vissza magukat, kiket legjobban érdekel, t. i. az erdőőrök egy része (vagyunk itt Zernesten heten).

A gyűjtő iven következő urak voltak szivesek adakozni: Kovács Lajos, Csempe G., Blosz Mihály, Gagenea A., Ljubinkovics J., Broser, Hübner, Ürmösi, Huszár, Vilmos, Bernáld Mór, Balogh József, Dombi László, Bálint István, Podár Nisztor, Broszek, Brenner, Andorko, Gölc János, Illés György, Berde Károly, Hinczi Károly, Juhász Gábor fejenként 1 frt. Lang Ernő 5 frt. Quittner Zsigmond 2 frt. Jaczkó 3 frt, N. N. 2 frt, Deák Tamás 1 frt 50 kr., Brozer Eduárd, Sós Elek és Bálint István egyenként 60 kr., Tamás Lajos, Fábán Dániel, csendőrök 50—50 kr. Kautny 49 kr. Az összes bevétel 38 frt 79 kr., kiadás 33 frt 42 kr., marad a föntebb említett 5 frt 37 kr.

Fogadják a nemeslelkű adózók ez uton is hálás köszönetemet, kartársaimnak pedig szolgáljon buzdításul az eredmény. Egy kis jóakarattal hasonló estélyeket az ország minden vidékén lehetne rendezni s mire egyesületünk megalakul, már szép kis tőke álhatna rendelkezésre.

Isten segits továbbra is!

hive
Balogh József
erdőőr.

III.

Rozsnyó, 1896, december 28.

Tekintetes szerkesztő ur!

Érdekes kalandja volt a minap Scholik András, urad. erdőőr kartársunknak a Gömörmegye Rédova község határában fekvő erdőben. Midőn ugyanis kerületét bejárta, a friss havon két borz nyomát fedezte fel; a nyomok a hegyoldalban levő s régi elhagyott bányából eredő s félig eltemetett lyukhoz vezettek. Barátunk azonnal hozzá fogott pusztá kézzel a nyílás-

kitágításához s miután onnan egy pár nagyobb követ elhengerített, kapott akkora nyílást, hogy bár a termézet nem volt mostoha természetének kiszabásánál, mert jó magasra nyújtotta, mégis hajolás nélkül behatolhatott a tátongó üregbe, mi annál nagyobb merészség volt tőle, mert semmiféle fegyver sem volt nála s ott bizon könnyen bukkant volna medvére is. A táskájából elővett gyertya fényénél azután csakhamar föl is fedezte a fészket, melyben a két borz mozdulatlanul feküdt egymáson, téli álmát aludva. Scholik egymásután nyakon ragadta őket s koponyáikra mért kőütéssel agyonverte. A borzok szép példányok voltak, mert az egyik 30 fontot, a másik pedig nem sokkal kevesebbet nyomott s jó ízű pecsenyét adtak az asztalra.

A hiányos nevelés egy elrettentő példáját is közölhetem. Gömör megye Páskoháza községében éppen ma, midőn leveletem írom, egy 30 éves gazda ember vad kegyetlenséggel gyilkolta meg édes atyját és anyját. Az illető özvegy ember volt s szülői állítólag nem akarták neki megengedni, hogy újból megnősüljön, mi miatt gyakran volt köztük versenyzés. Egy ilyen alkalommal azután a fiut elragadta a rossz indulat s fejszét ragadva, előbb édes atyját, azután édes anyját terítette le egy-egy csapással; a szegény öregek pár perc múlva kiszenvedtek. A gyilkos megrémülve tetétől, saját életét is ki akarta oltani s elmetszette tor-kát, de szándéka nem sikerült, mert a rögtön ott termett orvos sebét azonnal bevarrta. Ugy látszik, nem engedte az Isten, hogy a bűnös a földi igazságszolgáltatás kezét elkerülje. Most a rimaszombati rabkórházban várja folyógyulását s azután a jól megérdemelt büntetését.

Az új év alkalmából úgy az összes bajtársaknak, mint szerkesztő urnak minden jót kíván igaz hive

Mikó László
erdőőr.

Hasznos tudnivalók.

Oltó galyak szedése. Az oltó galyakat legjobb január és február hónapokban s legkésőbb márczius hó elején gyűjteni, tudnillik abban az időben, mikor a fák nedvkeringése még szünetel. Fagyos időben ne vágjuk a galyacskákat. Ha a gyűjtést elmulasztottuk s az alanyokat csak akkor szedjük, midőn már a nedvkeringés megindult, úgy azokat azonnal föl kell használnunk. A későn metszett oltó galyak soha sem hajtának olyan buján, mint a korán szedettek.

Az alanyokat az előző évi erős hajtásokból szedjük, melyek szemei jól ki vannak fejlődve s gyűjtésre csak a jó talajban lévő egészséges fákat szemeljük ki, mert csak ezekben van meg a kellő erő a tovább képzésre.

Az oltó galyak a vadonczczal való összeforrása annál biztosabb s hajtása annál bujább, minél több

életnedve van s így minél jobb talajban levő s erőteljes, egészséges fából eredt, az eredmény annál biztosabb. Az egészségtelen fából szedett alanyok hajtásai egészségtelenek lesznek.

Sokan azt hiszik, hogy az előző évi oltványok hajtásai nem alkalmasak, mert az ezekből eredő fa nem fog gyümölcsöt hozni, ez azonban téves fölfogás.

Hogy a január-februárban gyűjtött oltó galyak használható állapotban maradjanak, legjobb azokat a kertben árnyékos helyen a földbe tenni, ha pedig mindjárt kora tavasszal nem olthatnánk s félni lehet, hogy a galyacskák rügyezni fognak, úgy vigyük pinczébe s ott tegyük homokba, mely azonban se nagyon száraz, se nagyon nedves ne legyen, mert az egyik esetben elszáradnak, a másokban kihajtanak.

Jó a galyak fajtát megjelölni, hogy tisztában legyünk az iránt, milyen fajú oltványaink vannak.

Oltás előtt jó az oltó galyat kissé megfonnyasztani, mert az ilyen azután a nedvkeringés folytán megdagad s jobban összeforr az alannyal. A netán nagyon elfonnyadt galyakat ássuk el 5 ctm. mélyen földbe, ott rövid idő alatt fölüdülnek s jól használhatók.

Különfélék.

Zsebnaptárak. Az általunk megrendelt zsebnaptárak már teljesen elfogytak, a mennyiben azokat, a megrendelőknél a múlt hét folyamán elküldtük. Felkérjük azokat, kik még zsebnaptárt venni óhajtanak, hogy megrendelésüket mielőbb tegyék meg. A megrendelők között akadt egy pár, ki utánvételt kérte a naptárt küldeni, hogy azonban az illetőknek fölösleges költséget ne okozzunk, a naptárakat utánvét nélkül küldtük el; ezeket fölkérjük, hogy úgy a naptár árát, mint a postai szállítási díjat, 1 frt 20 krt a naptár vétele után azonnal beküldeni sziveskedjenek.

Ártatlanul halálra ítélve. A limburgi esküdtsek, a mint utólag kitűnt, két esztendővel ezelőtt egy ártatlant ítél el gyilkosság miatt. 1895. januárjában Laumel mellett egy erdőben Salemaus erdőfelügyelőt halva találták. A vizsgálat kiderítette, hogy az erdőfelügyelőt agyonlőtték. A bíróság miután a legszigorubb vizsgálat sem tudta a tettest kideríteni, a gyilkos kézrekerítőjének 300 frank jutalmat tűzött ki.

A díj kitűzése után nemsokára egy 17 esztendő suhancz jelentkezett s előadta, hogy ő ismeri a tettest. Előadása szerint a gyilkosság napján Brys József munkást az erdőben látta ólálkodni s így a gyilkosságot csak ő követhette el. Bryst elfogták, hitelt adva a suhancznak, a ki pedig már ismételve büntetve volt. Brys mindent tagadott s bár az államügyészség a tárgyalás napján a vádlott árulóján kívül tanukat előállítani nem tudott, az esküdtek, a kikre a vádlott kedvezőtlen benyomást gyakorolt, vétkesnek mondták.

ki őt. Erre a törvényszék Bryst kötél általi halálra elítélte. A király az ítéletet életfogytiglani börtönre változtatta át.

A bíróság tagjai azonban nem zárkozhattak el a nézet előtt, hogy itt esetleg egy ártatlant ítéltek el s újabb vizsgálatot rendeltek el ez ügyben. Figyelemmel kísérték Brys bevádlóját, a ki a jutalmul kapott 300 frankot csakhamar elköltötte pálinkára. Miután mind erősebb lett a gyanu, hogy csak azért jelentette fel Bryst, hoy a kitűzött jutalmat megkapja, elfogták.

Néhány napi vallatás után a suhancz végre elmondotta, hogy a bizottság gyanuja nem volt alaptalan, mert ő Bryst tényleg pénzvágtyból jelentette fel. Így tehát kiderült, hogy Brys ártatlan. E tény konstatálása után az igazságügyminiszter a börtönbe ment s maga adta tudtára Brys-nek, a ki már két esztendeje volt a fogházban, hogy szabad. Együttal megígérte neki, hogy a kormány gondoskodni fog a megfelelő kártérítésről.

A kormány legközelebb törvényjavaslatot fog a parlament elé terjeszteni, hogy Brys-nek 40.000 franknyi kártérítést adhasson. Az ártatlanul elítéltet falujában az egész lakosság ünepelesen fogadta.

52 águ agancs. Amerika őserdeiben ezer és ezer féle faja él a szarvasoknak. Ezeknek egyik legérdekesebbike az ugy nevezett Virginia szarvas. Agancsuk rendszerint kevesebb águ tiznél. Legutóbb azonban Texasban rendkívül érdekes példányt ejtettek el ebből a fajból. Agancsának nem kevesebb, mint ötvenkét hatalmas ága volt. A londoni Britishmuzeum vásárolta meg az érdekes ritkaságot.

Szerelmi dráma. Szeidl Mihály szomori legény nagyon megszerette Tanigold Máriát, a bíró lányát s nem tudott bele törődni, hogy más vezesse oltárhoz. A legény elkeseredésében fegyverhez nyult s a lányt midőn ez épen vacsoránál ült az ablakon keresztül lelötte. A gyilkos legény elmenekült a határban levő buzaföldekre s ott találták meg másnap átlőtt halántékkal.

Erdészeti altisztek mulatsága. Az ungvári m. kir. főerdőhivatalhoz tartozó erdészeti altisztek a létesítendő „országos erdészeti altiszti segély-egylet“ alapja javára 1897-ik évi január hó 16-án Perecsényben a „Denk“-vendéglő nagytermében zártkörű táncvigalmat rendeznek — Kezdeté este 7 órakor. Beléptidíj: személyenként 1 frt, családonként 2 frt 50 kr. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak.

Rautumenosz királyfi és Ranavala királynő. A francia nép mindig szívesen mulat exotikus játékokkal, a gyarmatpolitikájuk pedig bőven szolgáltat anyagot a kedvtelésükhöz. Mostanában Madagaszkart hajtják az egyedül üdvözítő civilizáció jármába és európai köntösbe bujtatják a jó hovákat. Ranadalo, Madagaszkar

királynője, minap tette első látogatását a francia kormányzónál. A kormányzó és felesége együtt fogadták a fekete királynőt, a ki teljes kíséretével jelent meg. Mind a hat leánya, a hercegnők, utána jöttek, mögöttük pedig tizenkét rabszolganő. A hercegisasszonyok piros és sárga selyemruhában voltak, melyeket a kormányzóné ajándékozott nekik. Először volt rajtuk ez a ruha, látszott, mert alig mertek mozogni benne. Az „Isten unokája“, a királynő, szintén selyemruhában volt a fülén s orrán ragyogó függőkkel. Nagyon jól érezte magát, hogy a kormányzónéval beszélhetett a tolmács segítségével. El sem akart menni. Jó három óra hosszat ült a teremben, a hercegnők pedig ezalatt halálra fáradtan álltak egyik lábukról a másikra, mert az udvari etiket tiltja, hogy édes mamájuk jelenlétében leüljenek. Mig a királyné társalgott, egykedvű nyugalommal rágták a bagót, melyet a tananarivói arisztokrácia mindig magával hord. A királynő szóba hozta fiának, Rukutumenosznak házassága ügyét is, Raszuanuruvela-nak hívják a menyasszonyt, a kire bizonyára boldog jövő vár, mert a szimpatikus Rakutumenosz herczeg nagy nőismerő. Arról nevezetes, hogy fiatal korában saját kezével fölbontott egy eleven asszonyt — kíváncsiságból. Az esküvő néhány hét múlva lesz, nagy ünnepségek közt. Lesz hangverseny, táncsal és — ha a francia rezidens megengedi — karóba húzással egybekötve, valamint népünnep és ingyenes bagókiosztás.

Füstnélküli puskapor vadászoknak. A hadügyminiszterium mint a puskaporjövédéket kezelő hatóság elhatározta, hogy kétféle füstnélküli puskaport gyártat vadászat és céllövésre. Az új puskapor jó tulajdonságai: füstmentsége, kiváló ballisztikai képessége és hatásának egyformasága, gyöngye visszalökése, a hőmérsékleti és nedvességi ingadozások ellen való nagy érzéketlensége és biztossági tekintetben is kifogástalan. Minden kézi fegyverhez használható, még akkor is, ha a régi fekete puskaporra készültek. Az új puskapor a rendes árusítóknál $\frac{1}{3}$ és $\frac{1}{5}$ kilogramm ólompecséttel zárt szelecekben 3 forint 50 kr., illetőleg 1 frt 80 kr. árban kapható. A szelenczéken a puskapor minőségére és használatára vonatkozó legfontosabb adatok meg vannak írva.

Elsülyedt falu. A föld mélye, az örökké háborgó tüzek hazája, újabban sokszor hallat magáról s megmegrázzván kopott kergét, halált és pusztulást terjeszt az élők birodalmában. Rómából Sant' Anna Pelago modenai falu elsülyedését jelentik. December 21-ről 22-re virradó éjjelen történt a katasztrófa. A házak egyszerre megmozdultak és nagy repedések támadtak falaikon. A lakók a szabad ég alá menekültek és tehetetlenül kétségbeesve nézték az óriási romlást, hogyan dőlt ház-házra, fal-falra s a süppedő föld hogyan nyél el ingóványos mélységeibe butorokat, házi eszközöket, mindent a mi kedves volt a családnak. Az egész falut elnyelte a föld. Több mint száz épület hever romokban, egy részök pedig teljesen eltűnt a föld színéről. Ezer ember maradt hajlék nélkül az északában. A szomszédos falvak népe odasielt a sze-

renásétlenül jártak segítségére s a kormány is mindent megtesz, hogy enyhítse a hirtelen támadt nagy nyomorúságot.

Nem lehet megmagyarázni, hogy mi okozta a földnek ezt a csodálatos háborgását. Sant' Anna Pelago Pive Pelago községnek egyik része s egy fensikon fekszik, 900 méternyire a tenger színe fölött, az Appeninek oldalában. Igen termékeny, virágos mezejü völgykatlan torlik mögötte, s egymás mellett nyulnak a magasba az 1600 és 1800 méteres homokkőörömök, a Spinhio, Salltello, Montalbano, Romacchio és Olmo. A földben olyan nyomok látszanak, melyekből régebben történt földcsuszásokra lehet következtetni. Már de Stefanis említi ezeket a földomlásokat az északi Appenninek tavairól irt könyvében, de az okot akkor sem tudták megmagyarázni. Némelyek a jégkorszak maradványának, mások a homokkő egyszerű sülyedésének tulajdonították. A templom tornya már akkor egészen összeomlott, s a XVI. században építették újra. Az igazi ok valószínűleg az, hogy a földet teljesen átáztatta a hegyekből alászivárgó víz, melynek nem volt más lefolyása.

1200 eladó leány. Bécsben e napokban egy fiatal emberekből álló társaság tagjai egymás közt fogadást kötöttek, hogy van-e Bécsben 1000 olyan leány, a ki a házasságra ajánlkozik. S kiderült, hogy 1200 ilyen leányzó akadt Bécsnek büszke városában. A beérkezett ajánlatok közt volt 126 olyan, a ki 18 éves, 410 olyan, a ki 20—22 éves, 204 olyan, a ki 25—30 éves, 210 olyan, a ki 30—45 éves és 50 olyan, a ki 45—60 esztendő.

Pályázatok. Ajánlkozások.

420 frt azaz négyszázhusz forint évi bér és állományszerű illetményekkel rendszeresített famesteri állomásra pályázat nyittatik.

Ezen állomást elnyerni kívánók felhivatnak nem csak ép, erős testalkatukat, különösen jó látó-, halló- és beszélő-képességüket, kincstári erdészeti orvos, megyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, életkorukat és illetőségüket anyakönyvi kivonattal, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását, — hanem a vízi-, uti és polgári építkezésekben, illetve az ezekre vonatkozó tervek és költségvetések szerkesztésében való jártasságukat és az építkezéseknek a megállapított tervek és költségvetések szerinti vezetésre való képességüket is igazoló okmányokkal felszerelt kervényeiket 1897 évi január 15-ig az alólírott erdőhivatalnál, még pedig az államszolgálatban levők felettes hatóságuk, magánosok pedig az illetékes közigazgatási hatóságok utján benyújtani.

Soóvárótt, 1896 évi december hó 1-én.

Magy. kir. erdőhivatal.

Pályázat erdőőri állomásra.

970/1896. sz. — A nagyméltóságu vallás- és közokt. m. kir. ministerium f. évi 57498. számú magas rendelete folytán alulírott erdőgondnokságnál egy II.-od osztályu erdőőri állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

Járandóság: 250 frt évi fizetés, természetbeni lakás, 1½ kat. hold föld és 17 ürkm. első osztályu kemény dorong tűzifa.

Pályázni óhajtók felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37. §-ában előirt minősítést, ép és erős testalkatukat, különösen jó látó-, halló és beszélő képességüket megyei főorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint a hivatalos magyar nyelv tökéletes birását igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezüleg irt kervényüket 1897 évi január 20-ig ezen erdőgondnoksághoz nyujtsák be.

Zala-Erdődön, 1896. decz. 5.

M. kir. közalap. erdőgondnokság.

Pályázat uradalmi erdőőri állomásra.

Trencsén vármegyei 600 (hatszáz) k. holdas erdőbirtok tulajdonosa szakvizsgázott edőört keres, kire erdejének üzemterv szerinti kezelését és egyszersmind őrzését is rábizhatná s akinek kötelessége lenne e mellet a vadászatok szakszerű vezetése és a vadállomány gondozása. Alkalmazást csak ép és edzett testalkatu oly egyén nyerhet, aki már katonai szolgálatát egészen teljesítette s a tót nyelv mellett a magyar vagy német nyelvet beszéli. Pályázók folyamodványukat okmányaik egyszerű másolatával felszerelve, 1897. évi január hó 20-áig az Országos Erdészeti Egyesülethez küldjék, határozottan kijelentvén, hogy a fentebbi kötelességek teljesítéseért milyen fizetést s esetleg terményekben adandó mily illetményeket kívánnak és hogy végleges megválasztásuk előtt, ha kívántatnék, hajlandók lennének-e magukat a birtokosnak személyesen Budapesten bemutatni.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos:
Podhradszky Emil.

Ugy a kezdő mint a haladottabb

méhészek nélkülözhetlen lapja
a számos képpel illusztrált,
havonta megjelenő

„Széttelintő Mész”

Előfizetés:

Egész évre 2 frt. félévre 1 frt.

Mutatványszámmal

szívesen szolgál a „SZÉTTTELINTŐ
MÉHESZ” szerkesztősége.

Sajtény, Csanádmegye.

„FONCIÈRE“ PESTI BIZTOSÍTÓ-INTÉZET

→ ALAPITTATOTT 1864. BUDAPESTEN. ←

Alaptőkéje 4,000.000 koronára, biztosítékai pedig 22,000.000 koronára rugnak; minélfogva a leggazdagabb és legnagyobb biztosítékot nyújtó biztosító-intézetnek sorába tartozik.

Ezen hazai intézet igen előnyös feltételek mellett nyújt mindennemű biztosítást: tűz, jég, szállítmány és üvegeken eshető töréskárok ellen.

Különös gonddal ápolja az élet és az embert érhető testi balesetek elleni biztosításokat.

A díjak a legolcsóbbak és a feltételek a biztosítottakra nézve felette kedvezők. — Bővebb felvilágosítással készséggel szolgálnak:

A központi igazgatóság Budapesten, V. Sas-utca 10. — A vezérügynökség Kolozsvárott és az ország majdnem minden községében lévő ügynökségek.

Szászsebesen főügynökség *Baiersdorf Henrik* urnál. Megbízható egyének egyszerű megkeresésre mint ügynökök alkalmaztatnak.

MEGJELENT

a
BLUM és TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

 legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmivelesügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujlag megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruhájának szállításával.

Tisztelettel értesítjük tehát, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

 Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József Főherczeg udvari szállító

A földmivelés m. kir. Ministerium szállító.

BUDAPEST IV. Sütő utca 2. Szervitater sarkán.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.